

14 mei – 18 mei

Als jij haar volgt, verdwaalt jij niet.
Als jij haar aanroept, wanhoopt jij niet.
Als jij aan haar denkt, vergist jij u niet.
Als zij u steunt, valt jij niet.
Als zij u beschermt, vreest jij niet.
Als zij u leidt, wordt jij niet moe.
Als zij u begunstigt, bereikt jij uw doel.

Bernardus van Clairvaux

De thermiek van de Geest.

Op één van de prachtige voorjaarsdagen in deze bijzondere lente, zag ik een meeuw in de lucht. Hij liet zich meedrijven op de luchtstroming, de thermiek. Hij bewoog zijn vleugels niet, maar zweefde in grote cirkels rond, dan weer linksom en dan weer rechtsom. Schitterend wit stak de vogel af tegen de strakblauwe hemel. Na een minuut of 5 verdween hij in de verte, uit het zicht.

Het was een schitterend schouwspel. En ik dacht: wat moet het heerlijk zijn om je zo over te kunnen geven aan de kracht van de luchtstroom en mee te drijven naar waar de wind je heen waait. Zo ontspannen, zo vrij.

Het is niet zo'n grote denksprong om bij dit beeld het verhaal van Hemelvaart en Pinksteren te betrekken. Ik noem het: meegaan op de thermiek van de Heilige Geest.

Je zo te laten dragen is zeker kenmerkend voor de manier waarop Jezus vorm gaf aan zijn geloof. En dan kun je je voorstellen dat hij net als de meeuw zwevend uit het zicht verdwijnt. Meegevoerd door Gods wind. De ongeziene verte tegemoet.

Voor de vrienden van Jezus was het een wonderlijke ervaring. Het ene moment is Jezus nog in hun midden en het volgende ogenblik verdwijnt Hij in de hemel. Ze herkennen de hand van God in alles wat gebeurt, maar tegelijkertijd is er ook een gevoel van verlatenheid. Hoe moet het nu verder met henzelf?

Zij zullen van nu af aan ook moeten leren zich te laten leiden door Gods Geest.

En aan de vogels in de lucht kunnen we zien hoe dat gaat. Ze hoeven zelf niets te doen, alleen de tijd ervoor nemen. En zich willen overgeven.

Zouden mens het ook niet kunnen proberen?

Ik weet best dat dat niet altijd zo gemakkelijk is. We voelen ons verantwoordelijk, we moeten altijd wel iets. Maar het beeld van de vogel, die zich maar gewoon laat leiden en zich daaraan overgeeft, vertrouwen heeft in de kracht van de luchtstroom, kan ons misschien een eindje op weg helpen. Die vogel slaat heus wel weer zijn vleugels uit als de thermiek minder wordt. Maar diezelfde vogel neemt ook de rust en de tijd en de vrijheid om zich even zorgeloos te laten meevoeren en dragen.

Wat zou het prachtig zijn als wij mensen ook wat meer gebruik maakten van de thermiek van de Geest. Je wordt gedragen, laat je meevoeren, ontspan en voel de rust.

Concreet betekent het, denk ik, niet meer en niet minder dan dat je leert ontdekken waar je hart naar uitgaat, dat je wat meer op je intuïtie durft af te gaan, dat je probeert ontspannen elke nieuwe dag te beginnen. Het betekent dat je vertrouwt op de levenskracht en een al te krampachtige greep op je leven durft los te laten.

Vertrouwen hebben en je vrij voelen. Is dat niet een fantastische manier van leven?

Marha Bakker-van Kampen

Het belangrijkste vergeten.

Een man wandelt. Hij houdt halt aan een antiekzaak en kijkt aandachtig naar een oud kruisbeeld. Een kind komt naast hem staan. 'Dag', zegt de man, 'weet jij wie dat is op dat kruis?' 'Natuurlijk', zegt de jongen. 'Dat is Jezus. Lang geleden hebben ze hem gedood.' 'Heel goed', zegt de man, knikt bevestigend en wandelt verder. Ineens hoort hij iemand achter hem lopen. Hij draait zich om. 'Meneer, meneer,' roept diezelfde jongen, 'ik ben het belangrijkste vergeten: nadien is Hij verrezen!'

Adem in mij

Gij, **adem** van de vrijheid,
adem in mij en in de hele wereld.
Gij, **stroom** van het leven,
stroom in mij en in de hele wereld.
Gij, **flits** van een nieuwe wereld,
flits op in mij, en in de hele wereld.
Gij, **donder** van gerechtigheid,
dreun in mij, en in de hele wereld.
Gij, **roos** van vrede,
bloei in mij, en in de hele wereld.
Gij, **frisse** wind,
waai in mij, en in de hele wereld.
Gij, Geest van God,
doordring mij en **de hele wereld**.

Anton Rotzetter

Kom, heilige Geest,

want Gij maakt alles anders.
Zonder U is het evangelie dode letter,
en uw Kerk gewoon een instituut
zoals er zoveel andere zijn.
Zonder U wordt elk gezag
zo gemakkelijk heersen,
wordt onderwijs marketing
en een pedagogisch project
beperkt tot lege woorden.
Zonder U wordt geloven sleur en gewoonte,
en weinig aanspreekbaar voor jonge mensen,
wordt liturgie niet veel meer dan theater
en blijven inzet en engagement loze slogans.
Maar met U
krijgt Jezus ook nu nog handen en voeten,
komt Hij weer heel nabij
en leeft en spreekt Hij onder ons en in ons.
Dan wordt het evangelie weer
een krachtig en vitaal woord dat leven brengt,
de Kerk één gemeenschap waar
vele talen worden verstaan.
Gezag wordt dan **dienst**
en onderwijs een nieuw Pinksteren
waar de vonk van een begeistertend vuur
aan jonge mensen wordt doorgegeven.
Dan wordt liturgie weer een maaltijd zoals toen
waar wordt beleefd en uitgesproken:
'breek en deel,
doe dit alles in gedachtenis aan Mij'
en dan wordt er ook weer
naar deze woorden geleefd.

Kom, heilige Geest,

want Gij maakt alles nieuw.

Ignatius Van Lattaquié

Ik zal niet geloven
in het recht van de sterkste
in de taal van de afgunst
in de macht van de machtigen.
Ik zal niet geloven
in een gemeenschap zonder vriendschap
en in de status van functie en productie.
Maar ik wil wel geloven
in een gemeenschap van dienstbaarheid.
Ik wil geloven
in de eenvoud en de waarachtigheid
in het gezag van de evangelische,
creatieve mens.
Ik zal niet geloven
dat al onze moeite tevergeefs is.
Ik zal niet geloven
in de agressieve gerichtheid van anderen.
Ik durf geloven, altijd en ondanks alles,
in de bekommernis voor
de sociale arme,
de zwakbegaafde,
de relatie-arme,
de oprecht zoekende,
de eenzame en vermoeide mens.
Ik durf geloven, altijd en ondanks alles,
in de waardenhiërarchie van de Bergrede,
in het Emmaüsgebeuren waar mensen samenzijn,
maar vooral in de nieuwe mens,
naar Jezus' beeld,
die wij samen proberen
te vormen en begeleiden, door zijn Geest.
Uit: In Gods Naam ... mogelijk – Missio

"Vrees niet", is de zin die Jezus **het meest** heeft
uitgesproken. Geen toeval: want angst verlamt en
maakt dat mensen geen toekomst zien. De
boodschap van het geloof is precies: toekomst
maken. Christenen werden soms "mensen van de
weg" genoemd. Wie op weg is, maakt toekomst.
Wie bang is, gaat neerzitten. Dat Jezuswoord
"Vrees niet" is vandaag, meer nog dan vroeger,
noodzakelijk en bevrijdend. De Britse socioloog
Frank Furedi zegt dat onze samenleving is
getekend door een "cultuur van de angst". Alles
wat we doen en de haast waarmee we leven, is
geïnspireerd door angst. Misschien is onze angst
vooral een gevolg van de zinledigheid. Het leven
is in wezen zinloos, zeggen 'moderne' denkers.
Het leven is zinvol, zegt God. Dat is de reden
waarom we **niet bang** hoeven te zijn, maar ons
bewust moeten zijn van de angst die er is. Gods
Geest is werkzaam in ons besef van angst, zodat
Hij ons verlost van de angst voor de angst. Zo
kunnen we ook anderen uitnodigen om hun angst
voor de angst op te geven die verscholen zit
achter cynisme en stoerheid. De erkenning van de
angst opent ons hart voor Gods vrede en genade.

Mark Van de Voorde